Dosarul nr. 2-15429/24
2-24132955-12-2-21112024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 iunie 2026 ***mun. Chişinău***

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Olga Boțan, ***examinând în procedura cererilor cu valoare redusă***, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Carmanshi Vitalie în interesele ÎM ”Moldcell” SA împotriva lui Mihailciuc Maxim cu privire la încasarea sumei, și –

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

La 19 noiembrie 2024 a fost înregistrată și repartizată prin PIGD la data de 21 noiembrie 2024 cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Carmanshi Vitalie în interesele ÎM ”Moldcell” SA împotriva lui Mihailciuc Maxim cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 10 august 2007, ÎM „Moldcell” SA în calitate de furnizor s-a obligat să presteze serviciile de comunicații electronice, iar Mihailiuc Maxim, în calitate de abonat, urma să beneficieze de aceste servicii și să achite prețul acestora în termenul cuvenit.

De asemenea, între aceleași părți a fost semnat și acordul suplimentar la contractul de abonament, conform căruia abonatul beneficiază în condițiile campaniilor promoționale de Produse la preț special, oferit de furnizor și/sau reprezentantul furnizorului, la conectarea abonatului la unul din tarifare indicate sau la acordarea reducerii din contul Punctelor de loialitate acumulate, cu condiția utilizării Serviciilor Furnizorului pentru perioada minimă contractuală stabilită.

Menționează că, abonatul Mihailiuc Maxim a beneficiat un produs de model Samsung Galaxy J3 3G la preț special de 1 leu, cu achitare în rate pe un termen de 24 luni, cu plata lunară de 99 lei, iar perioada minimă contractuală nu a expirat.

Susține că, conform pct.3.2 al Acordului, „După expirarea termenului de 30 zile calendaristice oferit pentru achitarea datoriei, începând cu următoarea zi, furnizorul va calcula suplimentar dobândă de întârziere (penalitate) în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 zile din data calculării termenului respectiv.”

În urma neonorării obligațiilor rezultate din contract s-a format o datorie în sumă de 7 689,84 lei, care include:

- Datoria pentru serviciile acordate – 1 102,54 lei;
- Compensația pentru echipament – 2 375,00 lei;
- Dobînda de întîrziere – 1 738,77 lei;

Prin cererea de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, debitorului i-au fost comunicate atât pretențiile „Moldcell" S.A., posibilitatea de a soluționa litigiul pe cale amiabilă în termen de 7 zile calendaristice, privind nerespectarea clauzelor contractuale și obligația de stingere a datoriei acumulate, acordându-i pârâtului termen necesar pentru stingerea datoriei în sumă de 5 216,31 lei, fapt ignorat de către pârât, reclamantul urmând să apeleze la instanța de judecata privind încasarea forțată a datoriei.

Solicită: încasarea de la Mihailiuc Maxim în beneficiul „Moldcell" S.A. a datoriei în mărime de 5 216,31 lei, a asistenței juridice în mărime de 250,00 lei, a taxei de timbru în sumă de 200,00 lei și a taxei de stat în mărime de 258,61 lei.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Ținând cont de obiectul şi valoarea acțiunii, prin încheierea din 21 noiembrie 2024 s-a primit în procedură de examinare a cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată depusă ÎM "Moldcell" SA (f.d.20).

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) şi (3) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art. 172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Astfel, pârâtului i-au fost expediate copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexate la ea şi i s-a stabilit termenul de 30 zile pentru prezentarea referinţei scrise privind acțiunea reclamantului şi probele necesare (în copii de pe înscrisuri într-un număr egal cu numărul de participanți la proces, inclusiv unul pentru instanța de judecată), comunicându-i concomitent **că termenul acordat este unul de decădere** în prezentarea ulterioară de probe și a referinței, în caz contrar cauza se va examina în baza materialelor anexate la dosar, în conformitate cu dispozițiile art. 276^4 alin. (2) CPC.

În adresa pârâtului a fost expediată cererea de chemare în judecată cu anexele, s-a remis avizul cu mențiunea „decedat" (f.d.25--27,29-31, 36-38), iar în urma interpelării ASP s-a remis informația că un act de deces pe numele Mihailiuc Maxim nu a fost identificat.

În termenul acordat pârâtul nu a depus nici o referință.

Astfel, judecătorul, ținând cont de prevederile legale citate, a soluționat pricina în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

Studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea depusă de ÎM "Moldcell" SA împotriva lui Mihailiuc Maxim cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, judecătorul reține că, la data de 10 august 2007, ÎM "Moldcell" SA în calitate de furnizor și Mihailiuc Maxim, în calitate de abonat, au încheiat contractul de abonament și acordul suplimentar Nr. 302325 din 10 august 2007 la nr. GSM 079801301, potrivit căruia „Furnizorul îi

oferă abonatului beneficii la utilizarea serviciilor si posibilitatea de a achiziționa dispozitive la preț special, iar abonatul se obligă să conecteze la serviciile furnizorului și să utilizeze serviciile furnizorului pe parcursul perioadei minime obligatorii conform condițiilor prevăzute în contract. (f.d.8).

La data de 31 mai 2017 ÎM "Moldcell" SA în calitate de furnizor și Mihailiuc Maxim, în calitate de abonat, au încheiat acordului suplimentar, potrivit căruia operatorul a transmis în proprietatea abonatului un dispozitiv mobil de tip Samsung Galaxy J3 3G , abonatul obligându-se de a achita suma de 99 lei lunar timp de 24 luni conform condițiilor expuse în acord (f.d.9-10).

Potrivit actului de constatare reclamantul pretinde că, pârâtul ar fi format o datorie în sumă de 5216,31 lei (f.d.7).

Prin preaviz de plată reclamantul a solicitat pârâtului achitarea datoriei în sumă de 5216,31 lei(f.d.13).

Conform art. 774 Cod civil, (1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Art. 776 Cod civil stabilește că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În baza art. 858 Cod civil, (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Reieșind din cele constatate judecătorul ajunge la concluzia că, între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Referitor la datoria pentru serviciile prestate în mărime de 1102,54 lei, judecătorul reține că, în materia serviciilor de comunicații electronice, prestarea și cuantificarea serviciilor se probează, în mod obișnuit, prin documente generate în cursul executării contractului, precum facturi fiscale, extrase de cont, detalii de trafic și situații de calcul, care reflectă în mod transparent serviciile prestate și obligațiile de plată aferente.

În special, factura emisă și comunicată abonatului constituie documentul primar prin care se individualizează obligația de plată, fiind indicată perioada de facturare, tipul serviciilor prestate, cuantumul acestora și termenul de achitare. Lipsa unor asemenea înscrisuri împiedică stabilirea cu certitudine a prestațiilor efectiv furnizate și a obligației corelative de plată, ceea ce face imposibilă reținerea existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile.

În speță, reclamantul nu a prezentat un calcul detaliat al sumei de 1102,54 lei, nu a anexat extrase de cont, facturi sau alte înscrisuri care să reflecte utilizarea serviciilor și formarea datoriei, astfel încât instanța să poate verifica caracterul real și cert al acesteia.

Totodată, nici nu a indicat expres pentru ce perioadă este calculată pretinsa sumă cu titlu de datorie pentru servicii acordate, mai mult ca atât, contractual de abonament a fost încheiat tocmai în anul 2007, acordul suplimentar în 2017 cu perioada obligatorie de 24 luni, date mult mai anterioare invocării datoriei, or, eventual în cazul în care pârâtul ar fi acumulat datorie în perioada obligatorie, urma să fie eventual acțiuni de suspendare a abonamentului, reziliere etc.

Astfel, judecătorul ajunge la concluzia că, deși între părți a existat un raport contractual, simpla invocare a existenței unei datorii nu este suficientă pentru admiterea încasării acestei sume, în lipsa unor probe concludente privind întinderea și proveniența acesteia.

În ceea ce privește compensația pentru echipament în mărime de 2375,00 lei, judecătorul reține că, reclamantul nu a prezentat actele care confirmă predarea produsului oferit prin acordul

suplimentar la contractul de abonament, precum actul de predare-primire a produsului respectiv și a dovezii achitării unui abonament.

Or, în pct. 1.2 din acordul suplimentar este stipulat că, predarea produsului va avea loc după achitarea unui abonament din cadrul planului tarifar la care se conectează abonatul, după caz, și prin semnarea unui act de predare-primire a produsului respectiv.

Mai mult ca atât, în motivarea cuantumului datoriei în sumă de 5216,31 lei, reclamantul ÎM "Moldcell" SA nu a anexat la cererea de chemare în judecată careva probe concludente și pertinente care ar confirma neexecutarea obligației asumate de pârât față de furnizor în conformitate cu prevederile contractului nominalizat, or, reclamantul a anexat nu altceva decât copia contractului de abonament, copia acordului suplimentar la contract și actul de constatare și nu careva certificate privind evoluția utilizării serviciilor furnizorului, extras din cont, calculul desfășurat al datoriei etc.

Judecătorul atestă că, deși reclamantul pretinde la compensația pentru echipament, nu probează neexecutarea de către pârât a obligațiunilor sale din Acordul suplimentar.

Or, potrivit pct. 2.1 din Acordul suplimentar 31 mai 2017, abonatul este obligat să utilizeze serviciile furnizorului numărului abonatului pentru toată perioada activa obligatorie de utilizare a serviciilor furnizorului, iar potrivit pct. 3.2 din același Acord, Abonatul este obligat sa achite Furnizorului o Compensație în cazul în care în decursul perioadei de valabilitate al prezentului Acord nu execută sau execută parțial prevederile acestuia.

Așadar pentru a solicita compensația, reclamanta urma a reflecta în acțiunea sa toate elementele folosite la modalitatea de calcul a compensației solicitate ori nu este clar câte luni rămase au fost înmulțite. Se atrage atenția că nu este suficient doar de a indica suma solicitată, dar și a explica modalitatea de calcul a acesteia.

Astfel în situația când reclamantului solicită încasarea sumei de 2375,00 lei cu titlu de compensație pentru echipament în situația când acesta urma a fi returnat, în lipsa unui calcul detaliat, indicând doar conținutul pretenției, instanța este în imposibilitate de a verifica temeinicia și acestei solicitări.

De asemenea, se reține că nu este clară perioada de întârziere atât pentru suma solicitată ca datorie, cât și pentru compensația calculată conform pct.1 din contract.

Tot aici, judecătorul remarcă că, deși în Actul de constatare în rubrica "temei/date adiționale" la pct. 2 și 3 se indică "conform anexei la contractul de abonament", la cererea de chemare în judecată nu este anexat nici un înscris cu denumirea de "Anexă" la contractul de abonament.

La fel este neîntemeiată cerința de încasarea datoriei în partea dobânzii de întârziere în sumă de 1738,77 lei.

Or, în temeiul pct. 3.3. a acordului suplimentar din 31 mai 2017, Furnizorul (Operatorul) va calcula o dobândă de întârziere în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 de zile din data calculării termenului respectiv. Dobânda de întârziere se va calcula după expirarea termenului de 30 zile calendaristice oferit pentru achitarea datoriei din suma totală a Compensației și a datoriei acumulate în contul numărului Abonatului.

Totodată, potrivit aceluiași pct. este prevăzută o condiție pentru a calcula dobânda de întârziere, și anume, transmiterea unei notificări în adresa abonatului, iar la cererea de chemare în judecată nu este anexată o notificare în acest sens, ci doar cerere de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară în care deja este inclusă dobânda de întârziere.

La fel, nu se atestă un calcul desfășurat al dobânzii de întârziere, precum perioada, data de la care s-a calculat, fiind indicat doar că, dobânda de întârziere în mărime de 0,5% din suma totală este de 1738,77 lei.

Art. 118 Cod de procedură civilă prescrie, că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Astfel, judecătorul reiterează că, nu poate pronunța o hotărâre de admitere a pretențiilor bazată doar pe presupuneri și argumente nejustificate.

Astfel, instanța de judecată reține că, potrivit prevederilor art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Or, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1), (5) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

Astfel, deoarece nu s-a confirmat temeinicia pretenţiilor invocate de reclamantă, instanţa de judecată le va respinge ca neîntemeiate.

Ținând cont că, instanța de judecată a respins ca neîntemeiată pretenția de bază a reclamantului cu privire la încasarea datoriei, urmează a fi respinsă și pretenția privind încasarea cheltuielilor de recuperare, deoarece instanța de judecată nu găsește nici un temei în vederea admiterii acesteia, precum și pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, or, acestea se compensează doar în cazul de câştig de cauză.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură, judecătorul

concluzionează că acţiunea reclamantului ÎM “Moldcell” SA împotriva lui Mihailciuc Maxim cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 276^2, 276^3, 276^4, 362 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, judecătorul-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de avocatul avocatul Carmanshi Vitalie în interesele ÎM ”Moldcell” SA împotriva lui Mihailciuc Maxim cu privire la încasarea sumei, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***